

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscripte nu se înapoiază.

„Il n'y a point de plus cruelle tyrannie que celle que l'on exerce a l'ombre des lois et avec les couleurs de la justice.“

(Nu există tiranie mai cruntă ca cea exercitată la umbra legilor și păstrând aparențele justiției.)

Sibiu, 18 Maiu st. v.

Au trecut trei săptămâni de zile dela enunțarea hotărârilor luate în conferența din Sibiu, dar' tot nu se poate încă prevedea, care vor trebui să fie efectele acelor hotărâri pentru viitoarele alegeri.

Sunt acum trei ani câțiva dintre Români ce ocupă pozițiuni mai înalte în viața publică constituiseră alături cu partidul național un al doilea partid românesc, așa numit moderat.

Întemeietorii acestui partid sperau, că ajutați de guvern, de autoritățile publice și de toți acei Români, care atrăgea fie direct, fie indirect de guvern, vor isbuti să-și creeze o pozițiune mai însemnată în viața publică a regatului ungar.

Ei s'au înșelat. Atât guvernul, cât și alegătorii români au fost pe cât se poate de rezervați față cu dînșii, și în curând noul partid s'a discompus.

Astăzi nu mai există decât un singur partid românesc, cel constituit pe baza programului din Sibiu.

Sunt însă Români, pe care fie pozițiunea, fie interesele particulare, fie convingerile lor personale nu-i iartă să se declare aderenți ai acestui partid.

Nu mai rămâne îndoială, că aceia, care s'au declarat aderenți ai partidului, vor stăru cu tot din adinsul, ca masele mari ale alegătorilor români să păstreze linia de conduită indicată de conferența dela Sibiu.

Întrebarea e însă: ce vor face aceia, care n'au voit ori n'au putut să se declare aderenți ai partidului național?

Ei nu mai pot să se prezente ca Români, ca membri ai unui partid românesc, ci numai ca agenți ai vre-unui partid maghiar în fața alegătorilor români. E deci evident, că nu vor găsi nici măcar asculta-

rea, pe care au găsit-o sunt acum trei ani, ci se vor pune numai în conflict cu sentimentul public al Românilor, se vor strica cu frații lor, se vor înstrăina încă mai mult de aceia, cu care au să trăiască, dacă nu vor să rămână răsleți în societatea omenească.

Sântem deci siguri, că cei mai înțelepți și mai prevăzători dintre dînșii vor rămâne în rezervă, ca astfel să-și păstreze stima și încrederea fraților sei români. Căci nu poate nimeni să scie, dacă mâne ori poimâne împregiurările nu se vor schimba astfel, ca ei să se poată apropia de partidul național și ca partidul național să aibă trebuință și de conlucrarea lor: ar fi deci o imprudență, dacă ei ar face ori-și-ce apropiere preste puțință.

Sunt, ce-i drept, între adversarii români ai partidului național oameni, pe care anume acest partid va trebui să-și respingă în toate împregiurările, fiindcă s'ar compromite el însuși, dacă i-ar admite între membrii sei. Aceștia însă sunt puțini și nici că mai însemnează ceva în viața publică.

Vorba e deci de cei mulți, care n'ar avea decât să voească și să îndrăznească, pentru-ca să fie primiți cu toată dragostea în cercul cel mare al frațietății române. O durere adâncă ne cuprinde, când vedem, că unul ori altul din aceștia se expune la disprețul fraților sei și se sacrifică pentru un lucru de nimic.

Chiar uniți cu toții la un loc, noi Români din țările coroanei ungare sântem un slab factor în viața politică normală, fiindcă e mică clasa cultă română și cu atât mai mic în lăuntrul ei cercul oamenilor cu oare-care independență materială și cu oare-care relațiuni sociale. Cu atât mai virtos trebuie deci să ne mărșim, când

vedem, că unii dintre noi se despart, umblă răsleți, ba lucrează chiar împotriva celorlalți frați ai lor, și este foarte firese resentimentul Românilor față cu asemenea frați pripășiți ai lor.

Să sperăm, că actuala campanie electorală nu ne va cere prea multe jertfe de felul acesta, ci le va da, din contră, multora ocaziune de a dovedi, că țin la stima și la iubirea fraților sei.

Electoralale.

Un preot român din Ardeal ne trimite următoarea scrisoare, pe care a primit-o dela un alt preot tot din Ardeal:

Onorate în Christos Frate Părinte!

Preoții popoarelor civilizate de pe rotogolul pământesc se bucură de o stare materială corespunzătoare; numai noi preoții români stăm în privința materială rău, deși sarcinile împreunate cu oficiile noastre sunt cu mult mai mari și grele în comparațiune cu sarcinile preoților de alte confesiuni; mai vine apoi și legislația țării, care ca să satisfacă dorințelor de maghiarizare a preoților ungurești votează în budget sume însemnate; numai pentru preoții români nu se votează nimic! și oare pentru-ce? pentru-că numele nu i-a născut Maghiari — vai și amar de acel preot român, care cutează a cerși un ajutor micuț dela stat, căci sau este respins sau dacă statul poate storce o îndatorire, în acel cas îi dă un os de ros, însă cu acel strâns legământ, ca la ocaziunea binevenită, să-l spriginească. Fraților preoți! Sântem puși la o grea încercare, cumcă banii i-am primit noi dela stat ca ajutor — sau pentru a fi agenți de alegeri?! Nu știu, cum avem să urmărim! eu sânt provocat deja de solgăbirul respectiv a mă prezenta la alegere; însă aceasta nu o pot face odată cu capul, fiindcă vocea conștiinței mele în continuu îmi strigă: „Nu trada, nu compromite sfânta noastră cauză națională“. Eu cred, frate Părinte, ba sânt convins, că banii i-am primit ca ajutor; prin urmare pentru a susține caracterul și onoarea noastră de preoți înaintea străinilor și a națiunii, vă consult sincer în numele lui Dumnezeu și a tuturor sin-

ților să ne abținem dela alegeri, ca să nu rămânem pe viitor înfărați de vândători sau sclavi.

Răspundem noi: să facă fiescecare așa, cum îl povățuiesc propriile lui convingeri și propriile lui sentimente.

Revistă politică.

Sibiu, 18 Maiu st. v.

Diarele din Budapesta publică „apelul electoral“ al opoziției moderate maghiare. Acest act e pe cât se poate de monoton, făcut, par'că să fie numai făcut și are o introducere lungă, prin care își dă silința să dovedească, că întreaga activitate ce o desvoaltă actualul regim e numai pentru de a se susține el la putere. Cevași mai pozitive sânt următoarele pasaje:

Guvernul Ungariei trebuie să fie liberal. Pentru-că numai aceea poate promova libera dezvoltare a tuturor puterilor națiunii; pe terenul justiției și al administrației să acorde garanțiile libertății individuale și publice. O politică îndreptată spre consolidarea internă a statului e imposibilă în Ungaria fără de spiritul liberal al regimului. Numai acela care desvoaltă în acest spirit instituțiile noastre, numai acela care în acest spirit execută și cinstește legile statului, numai acela, care extirpează spiritul de arbitragiu din organismul autorităților și se îngrijesce de imparțialitatea națională și de curățenia morală a aceleia, numai acela e capabil să câștige statului ungar și la cetățenii nemaghiari ai țării stimă și simpatii și să-l consolideze astfel în lăuntru. Guvernul Ungariei trebuie să fie pătuns de un spirit național, pentru-ca să aibă sentiment pentru violările și primejdurile intereselor naționale, vină aceea de ori și unde vor veni.

Cel mai mare preț îl pune manifestul pe ilustrarea stării financiare, despre care dă următoarele:

Nici când n'au fost finanțele țării într-o stare atât de desperată ca și acum. Dela 1875 încoace, datoria statului a crescut grozav pe lângă toate uroările de dare. O mare parte a acestora s'a folosit spre acoperirea cheltuielilor curente. Dar' cametele acestei datorii au devenit o

Foiața „Tribunei“.

Recoreli electorale.

— O schiță din viața bucovineană. —

Ne-am strâns în tîrg la cancelărie, cum ni-a fost porunca, ca să ne dăm glasul celui-ce ni-ar fi deputat în Viena la senatul împărațesc. Din toate satele erau câte 3, 4 până la opt alegători și din multe sate erau printre dînșii și câte unul, doi chiar și câte trei Jidani, tot alegători. Numai din câteva sate eran fruntașii satului cu preoții în frunte.

Așa era alegător și Părintele Samuil.

Părintele Samuil, deși era om tîner, multe scia și bine le dădea. De aceea cum l-au zărit oamenii, îndată s'au și făcut roată împregiurul Sfinției Sale, ca să audă și din gura lui, cui să-și dea votul, ca să nu greșească. Erau adevărat doi candidați de deputație: un Român și un Poleac. Jidanii trăgeau pentru Poleac, eară câțiva Români pentru Român. Părintelui Samuil îi era aminte, ca toți oamenii noștri unul ca unul să-și dea glasul numai Românului, și așa îi și puneau la cale pe cei-ce îl încungiuraseră. Dară când îi pune Sfinția Sa pe oameni mai bine la cale și când le tăluia mai bine, de ce trebuie să dea glasul numai Românului și nu Poleacului, eacă! că-i răsare drept înainte Jidovul Ițic, care, stupind și pufind asupra Sfinției Sale,

striga la oameni, cât ce putea: „Ce! voi să-l ascultați pe popa? Mai bine îi credeți cănelui, decât popei!“

Oamenii, auzind aceste vorbe de mare înjosire, au încremenit — nu alta, și nu sciau ce să dăcă, dară îndată și-au venit în fire și s'au repezit cu toții asupra Jidanului, de l-au făcut în tot felul.

Jidanul însă, cum sânt Jidanii, nu mai băga în seamă, ce dă oamenii, ci făcînd spume la gură, tot una striga, că popii sânt așa și pe dincoale, că pe popi nimeni nu-i poate sătura, că pe popi nimeni să nu-i asculte. De atîta gâlceavă au venit apoi gendarmii, de au împins cu pușca pe unii încoace, pe alții încolo, până-ce s'au astîmpărat cu toții.

Atunci a dîs Părintele Samuil către cei-ce stau mai aproape de dînsul: „Vedeți, oameni buni, Jidanii aceștia nu sânt veniți aici în feară decât de-a pute fi de ieri de alaltăieri, și noi acum de rîul lor nu ne mai putem nici pune la cale cum se cade, ca să fie bine de noi și de țeara noastră. Destul de rău am ales în alte rînduri, de astădată tot așa să facem?“

Se și scie cum s'a întîmplat cu alegerea aceea.

Dacă nu erau alegători buni și cumînți în celelalte ținuturi, cari l-au ales pe Românul nostru, apoi noi o pățiam rău, pentru-că Jidanii și Polecii atît i-au frîmțat pe oamenii noștri și

atît i-au năcăjit, până-ce nu i-au îndoit, de și-au dat glasul Poleacului. Numai 54 din 157 de alegători au dat glasul Românului.

Rușine mare era aceasta. Dar' ce să faci? Oamenii noștri încă tot sânt prea lacomi la beutură și la bani, apoi slugarnici și fricoși, în urmă și orbi, că nu văd nici rîul, nici binele, măcar că li-l arăți ca cu degetul. De aceea pe dînșii nu numai că la alegeri, dar' ori și când îi învîrtesc Jidanii și celelalte lifte după placul lor.

Părintele Samuil s'a și întors cu inima tare stricată dela alegerea aceea și în supărarea lui dăcea: „Apoi de! cu capul nu te poți da de păreți; dar' da-va Domnul, că se vor încumînți odată și oamenii noștri preste tot locul; necazul și nevoia îi va învăța minte, și atunci vor săl apoi și mai bine alege.“

În satul acela, din care era Părintele Samuil, erau mai mulți Jidani, dar' mai ales arîndașului și cărcămarului nu le venia bine la cale, că nici un Jidan din satul acela n'a fost alegător. Jidanii adevărați sânt așa, că ei, unde prind la putere, se umflă și se îngâmfa și vreau să fie tari și mari, totdeauna vreau să fie tot pe voia lor. De aceea poartă ei mare mînie pe cei ce li se pun în cale.

Așa după cîtăva vreme, după alegerea aceea, numai ce vine George al lui Boldur cu Ion Roșu la Părintele Samuil și dăce:

— Domnule Părinte, noi ni-am încărcat numai o belea pe cap cu glasurile noastre, căci eacă! argații lui Ițic, pe semne puși de dînsul, au eșit astăzi dimineață în drum, de ni-au minat vitele pe sîcara lui și apoi ni le-au închis. Ițic ne cere acum dela fiecare vită câte 10 fl., adevărat dela 8 vite 80 fl. Pășă, de-i dă, dacă ai de unde! Eacă, Părinte ce fac glasurile noastre! Apoi încă ce mai vorbă din gura lui Ițic! Duceți-vă la popa, dăcea el; popa are mulți bani; deee-vă el, că are de unde!

— Acum joacă cu dînsul, dacă poți, mai dăce Ion. Boii rag de foame în ocolul lui; vacile sânt nemulse și vițelii rag acasă, de nu-ți auzi glasul, când grăiesci. De, ce să facem acum, Părinte, să-l pirim, ori ce să facem? De-l vom pîrî, mi-se pare că nu vom hăsnul nimica, pentru-că Poleacul acela, ce umbla să fie deputat, aud că-i din cancelăria aceea, unde am trebuit să dăm pîra.

Părintele Samuil și-a luat inima în dinți, apoi bățul în mînă și — haide la Ițic, vedînd bine, că aceasta trebuia să o facă, dacă oamenii au ascultat de învățăturile lui și nu au ales Jidanii, cum au făcut oamenii din multe alte sate.

Ițic cu Jidanca lui au socotit pe semne, că Părintele Samuil are să vină la dînșii, ca să se pună la mijloc pentru oameni. De aceea tot una stau ei la fereastră și căutau, când va veni popa, ca să-i dea o învățătură bună și să țină

poară nesuportabilă. Ca țeara să poată satisface acestor angajamente ce s'au născut din ușurata economie financiară a guvernului, guvernul se pregătește pentru timpul de după alegeri cu urcări de dare considerabile. Aceste roade amare ale politicii financiare a guvernului nostru are să le mai gasteze încă națiunea noastră. Dacă între împregiurări normale aceste sunt succesele acestei politici financiare a guvernului, atunci în vremuri, când se vor pretinde jertfe mai mari, țeara consumată nu le va mai pute aduce pe aceste și disolvarea financiară a Ungariei va fi inevitabilă. Mai poate să se mire cineva, că față cu aceste succese noi nu spriginim guvernul și luăm față cu el o atitudine opozițională? Care până acum se îndoa și nu scia, ce poziție să iee, acela a facilitat în mare măsură triste succese ale politicii de până acum a guvernului.

Sfârșitul manifestului îl formează un apel către alegători, de a spriginii candidații opoziției moderate, deoarece în aspirațiile ei zace garanța pentru viitorul poporului maghiar.

La sfârșitul ședinței dela 27 l. c. n. a casei deputaților austriace a adresat deputatul Krauss și 14 soți (coaliția germană-națională) ministrului-preșident următoarea interpelațiune:

„După-cum se aude cu toată hotărîrea, în timpul cel mai recent s'au făcut în Rusia dispozițiuni oficiale, prin care în Polonia-rusească și în Basarabia, precum și în ținuturile mărginașe ale Rusiei-de-Vest s'a îngreunat în mare măsură așezarea străinilor și câștigarea averilor imobile de către acestia. Față cu aceste dispozițiuni însă, din punct de vedere al reciprocității ce e de a se observa, se pare de lipsă a supune imigrarea suditorilor rusești unei examinări serioase. Subscriși întreabă deci pe ministrul-preșident: 1. Ce extensiuni a luat în ultimul deceniu imigrarea suditorilor rusești? 2. Dacă aceasta ar fi fost în măsură mai mare, e guvernul în poziție, de a da deslușiri pe baza cercetărilor oficiale, din ce fel de elemente se compune această imigrațiune, dacă și în care măsură a rezultat din această amovare stricăcioasă în raporturile de posesiune și câștig ale populațiunii indigene și prin aceasta o întrerupere a continuității atât de necesară pentru orișicare dezvoltare socială sănătoasă? 3. Este guvernul aplecat a aduce cât se poate de în grabă la cunoștința casei rezultatul cercetărilor ce le-a făcut?”

În cercurile politice normative din Londra se așteaptă, după-cum se împartășește de acolo, ca în urma ultimei note circulare turcesci, cabinetul din Viena să iee inițiativa și să facă propozițiuni pentru înlăturarea crizei bulgare. Și aceasta se așteaptă, basându-se pe împregiurarea, că cabinetul rusesc, cu al cărui consimțământ s'a expedit și acea notă circulară, e aplecat a lăsa inițiativa unei alte puteri. După-ce Austro-Ungaria ar avea un mare interes, ca cestiunea bulgară să se aplaneze în mod pacinic, se ține, că o inițiativă din partea contelui Kalnoky ar fi cu atât mai corespunzătoare stării lucrului, cu cât momentan nu există vre-un proiect dintr'altă parte și ori-ce propozițiune acceptabilă de a oficiului de externe vienez ar pute de mai nainte conta la aprobarea majorității puterilor.

mintre, cumcă Jidanii sînt mari și tari și nimeni n'are să se pună cu dinșii.

Părintele Samuil intră în tindă la Ițic și dă să pună mîna pe ușă, ca să intre în casă, când deodată îi răsare un Jidănaș înainte, îl poftescă în casă și-i dă un scaun să se așadă, dîcînd, că Măria Sa domnul doarme încă de ameați, dar' că se va scula de grabă, pentru-că doarme cam de o oară. Să facă deci bine să aștepte un pic.

Părintele Samuil se aștepte până se va scula Jidanul! ori să se întoarne fără ispravă! Eacă! Și una și alta îi venia preste mână. Dar' la urma urmelor a socotit așa: dintr'atîta tot atîta, voui aștepta.

El așteaptă jumătate de oară; Ițic nu se scoală. Așteaptă o oară; Ițic tot nu se scoală. 'I-s'a părut în urmă, că așteaptă prea mult; de aceea deschide ușa și dă să se ducă cu cât a venit. Dar' deodată se arată tot acel Jidănaș și-i spune, că Măria Sa domnul Ițic s'a sculat acum și va veni îndată, să mai aștepte un pic.

Părintelui Samuil tare nu-i venia îndemână să mai aștepte, dar' gîndul acela, că trebuie să scoată pe oameni din nevoe, l'a făcut să mai stee. Și ear' i-a dat Jidănașul scaun să se așadă și ear' a mai așteptat mai bine de jumătate de oară, pentru-că Măria Sa domnul Ițic a trebuit doară, după-ce s'a sculat, să se spele, să se pepene și să se îmbrace.

Înregistrăm această împărțășire, dar' nu credem, ca ea să corespundă adevăratei stări de lucruri. Nu credem, ca Austro-Ungaria să ese chiar acum din rezerva ce i-s'a impus-o în cestiunea bulgară, și apoi pentru acceptarea unui proiect potrivit pentru rezolvarea cestiunii bulgare nu e de loc suficientă aprobarea majorității puterilor. Un astfel de proiect trebuie să fie aprobat de toate puterile și în special de Rusia.

Cea din urmă alocuțiune a Papei ne stă acum înainte în tot cuprinsul ei. Că faimoasa alocuțiune se poate numi echivocă, o dovedește și un prim articol al diarului „Osservatore Romano”, care combate cu toată hotărîrea concepțiunea, ca și când Leo XIII ar căuta o împăcare cu Italia fără de a pretinde restabilirea stăpînirii lumesci, și declară, că Papa insistă ca și mai nainte prelungă redarea a tot ce s'a fost luat dela scaunul papal; fără restabilirea puterii lumesci, cel puțin pe teritoriul orașului Roma, nu se poate închipui o adevărată libertate și independență a Papei. Dacă „Osservatore Romano”, ceea-ce se poate admite, face adevărata interpretare a acestei alocuțiuni, atunci Italia are un singur răspuns. Ea nici odată nu poate renunța la capitala ei, și cîta vreme Vaticanul nu renunță cu desăvîrșire la idea, de a câștiga și cel mai mic rest al stăpînirii lumesci de odinioară, nu se va pute efectui nici o împăcare între papism și Italia. „Diritto” dîce: „Dacă Papa voește să se împace cu Italia, el trebuie să se facă cel dintîiu episcop al Italiei și să-și îplinească ca bun cetățean datorințele sale de supus față cu regele.” Chiar și moderata „Opinione” e de părere, că cu alocuțiunea nu se poate nimic începe.

Mișcările lucrătorilor din Belgia cresc în mod îngrijitor; toate reuniunile de lucrători din Bruxella au hotărît să sisteze mîne lucrul. În Verviers a fost o grandioasă demonstrațiune de lucrători pentru sufragiul universal. Dece mii persoane au fost de față. Există în general temerea, că numai prin o suprimare cu forța se va pute împede izbucnirea unei mișcări revoluționare. Defuisseaux a fugit dela Paris în altă direcțiune, probabil la Berlin. Ieri s'a întrunit congresul terii liberal spre a lua poziție față cu cestiunea lucrătorilor și față cu sufragiul universal.

În urma scirilor ce le-a primit din Creta, Poarta a hotărît să trimită acolo nouă trupe de întărire.

Convenția comercială cu România.

Cetim în „Neue Freie Presse”:

Cearta diaristică între Austria și România continuă, dar' de o reîncepere a negocierilor pentru convențiune nu se aude nimic.

Nu de mult s'a ținut la Budapesta adunarea generală a societăților agricole din Ungaria, și această adunare în urma propunerii comitetului Emanuel Andrassy, a luat o rezoluțiune dictată de cel mai extrem interes agrar. D-nii agricul-

tori au cerut, ca noi să punem aceleași taxe vamale pe produsele brute și pe animalele din țările orientale, pe care le înfințează statele apusene față cu noi.

Fără îndoială, satisfacerea acestei cereri ar face imposibilă încheierea convențiunii comerciale cu România.

De aceea „Românul”, diarul de căpetenie din opozițiune în România, însoțește rezoluțiunea protecționistilor agrari din Ungaria cu tot felul de observațiuni neplăcute. „Românul” are negreșit dreptate, când afirmă, că punctul de vedere al comitetului Andrassy corespunde tot atât de puțin intereselor industriei austriace ca și intereselor României, și noi am combătut totdeauna egoismul protecționistilor agrari, care voesc să subordoneze cele mai importante interese ale monarhiei intereselor lor.

De altă parte însă trebuie să recunoaștem, că tărgăirea oamenilor politici din România și marea lor îngrijire pentru o viitoare industrie română dau cel mai mare sprigin străduințelor protecționistilor nostri agrari. Această partidă este foarte puternică în ambele jumătăți ale Austro-Ungariei și ea va exploata în favorul sue tactica tărgăitoare a României. În fața tendențelor de natura celor exprimate în legea română pentru încurajarea industriei naționale, nici vorbă nu poate fi de convențiuni comerciale.

România trebuie să sacrifice inclinațiile sale protecționiste, dacă voesc să aibă granița noastră deschisă pentru vitele și cerealele sale. Și această hotărîre trebuie să o iee cât mai curînd, căci altfel, după-cum sînt semnele valurile mișcării agrare, întăritate de urcarea iminentă a taxelor vamale agrare din Germania, vor nimici odraslele înțelegerii politico-comerciale cu România.

Cetim în „Românul”:

„România trebuie să sacrifice inclinațiile sale protecționiste, dacă voesc să aibă granița noastră deschisă pentru vitele și cerealele sale. Și această hotărîre trebuie să o iee cât mai curînd, căci altfel, după-cum sînt semnele, valurile mișcării agrare, întăritate de urcarea iminentă a taxelor vamale agrare din Germania, vor nimici succesele de până acum pentru o înțelegere politico-comercială cu România”.

Aceste fură cuvintele, cu cari „Neue Freie Presse” își încheie articolul seu, ca răspuns la cele dîse de noi, cu privire la încheierea unei convențiunii comerciale între România și Austro-Ungaria.

Pentru ori-cine care s'a interesat de aproape și i-s'a dat bine seama de raporturile noastre economice cu Austro-Ungaria, cestiunea unei convențiunii comerciale are o însemnătate cu atât mai mare și este cu atât mai capitală, cu cât rezolvarea ei este menită, pe de o parte, să înlăture pe viitor ori-ce neînțelegere între cele două state, în ceea-ce privește sincera și exacta executare a angajamentelor contractate; eară pe de alta să stabilească o uniformitate de vederi în aplicarea programei noastre economice cu toate statele, cu cari am încheiat sau vom avea să mai încheiem convențiuni comerciale.

Foaia vieneză ne spuse, că partida agrară este „foarte puternică în ambele jumătăți ale Austro-Ungariei și că ea va exploata în favoarea sa tactica tărgăitoare a României”.

Tot această foaie ne mai spuse asemenea, că avurăm dreptate când afirmăm, vorbind de propunerea comitetului Em. Andrassy, votată în unanimitate de societățile agricole întrunite la

Părintele Samuil a sărit însă că fript asupra lui Ițic și i-a dîs verde și hotărît:

— Măi Jidane! Nu căuta, că ești aici arîndaș și nu te îndărîl atîta. Că ai ajuns în satul acesta posesor, apoi ai putut ajunge numai cu șiretenile tale. Oamenii încă țin minte, cum ai venit aici rupt, ferfeniș cu femeia și cu copiii tei, și acum după-ce i-ai supt pe oameni în tot felul, mai ceri încă să-ți dîcă: Măria Ta, domnule Ițic, și să-ți sărute și mîna, ear' pe mine mă lași să aștept aici câte 2 și 3 oare ca pe un nimeni? Eacă! Îți spun, n'am venit să te rog pentru Boldur și Roșu, ci să-ți-o rîtez, ca să te astîmperi odată cu nemerniciile tale.

— Mai încet, Părinte, mai încet, că te pot pîrî pentru vorba asta.

— Nici grije n'am! unde i-ți-s martorii? dar' ce-ți spun, e adevărat și așa sînteți voi toți!

— Asta nu-ți voui ierta-o, Părinte. Unde-i cîntea mea?!

— Ce cînte?! ce cînte?! Taci mă rog, că mi-am spurcat și piciorul călcînd pragul acesta!

— Ai vai! ai vai! — strigă Jidanca, apropiindu-se cu pași repezi. — Ce-i, Părinte, ce-i? De aceste vorbe să spui Sfinția Ta, Măriei Sale domnului meu?! ai vai! ai vai!

(Va urma.)

Budapesta, că această propunere, care tînde a lavi în interesele României este contrară chiar intereselor Austriei.

Și apoi adaugă:

„Și noi am combătut în totdeauna egoismul protecționistilor agrari, cari voesc să subordoneze interesele cele mai importante ale monarhiei intereselor lor”.

Eacă o mărturie de cea mai mare însemnătate, de care ar trebui să ținem seamă în tratările noastre și pe care o recomandăm și noi serioasei atențiuni a sferelor conducătoare din Viena, cu același îndemn ce ni se face nouă de a ajunge la o înțelegere pentru încheierea unei convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria.

Ni se dîce însă, că trebuie să sacrificăm inclinațiile noastre protecționiste, dacă voim să avem granițele Austro-Ungariei deschise pentru vitele și cerealele noastre.

Acî ne depărtăm cu totul de ori-ce înțelegere, și nu credem că se poate găsi un guvern în România, care să servească de trăsură de unire pentru împăcarea intereselor celor două jumătăți ale Austro-Ungariei, prin îmblîndirea mult agitatei partide agrare și liniștirea „valurilor mișcării” sale.

Pentru noi — repetăm și ađi — ne este indiferent să scim, cari sînt interesele Austriei și cari sînt interesele Ungariei.

Lupta de interese între aceste două state le privește numai pe ele, și noi n'avem să judecăm pe unul sau pe altul de modul cum își înțelege interesele.

Ceea-ce ne privește și ceea-ce ne îngrijescă sînt propriile noastre interese, în privința cărora nici o concesiune nu putem face, care să lovească în aceste interese.

A ne cere nouă ca, cu prețul jertfirii intereselor noastre, să punem capăt neînțelegerii dintre cele două state, este, mărturisim, a ne cere să fim cu cea mai mare nesocotință către noi înșine; este a ne cere să ne legăm mîinile și să ne condamnăm singuri la tristul rol al abnegațiunii celei mai condamnabile; este, în fine, a voi înșine să fim în veci tributarii vecinilor nostri.

Incheiam deci cerînd și de astădată o convențiune comercială, care se fie basată pe principiul de reciprocitate și care să garanteze cu adevărat interesele noastre.

Eacă răspunsul nostru, pe care l'am dat la toate agitațiunile partidei agricole din Austro-Ungaria, în ceea-ce privește încheierea unei convențiunii comerciale cu România; eacă răspunsul, pe care îl dăm și ađi la îndemnul ce ne face „Neue Freie Presse”, că trebuie să sacrificăm inclinațiile noastre protecționiste, dacă voim să avem granițele Austro-Ungariei deschise pentru vitele și cerealele noastre.

Cronică.

Membri noi ai casei magnatilor. Maiestatea Sa a numit de membri pe viață ai casei magnatilor pe fostii deputați dietali: Sighismund Bohus, Iosif Gáll și Antoniu Zichy.

Numiri militare. Maiestatea Sa a dăruit rangul de major fără taxă căpitanului de clasa I-a în pensiune: Ioan Chiticean; ear' pe Iustin Colbasi, doctor în medicina universală, l'a numit de medic-superior în activitate la regimentul de infanterie Nr. 64.

Raportori economici. Ministrul reg. ung. de agricultură, industrie și comerțu a mai numit de raportori economici: pentru cercul Giomei (cottul Bichișului): pe Ludovic Kovács, locuitor de acolo; pentru cercul central al comitatului Bihor: pe Alexandru Bugyi, preot ev. ref. în Püspök, ear' pentru cercul Tordei (cottul Bihor): pe Vincenție Végh, locuitor în Barand.

Sciri triste dintr'o comună românească. Ni se scrie din Pecica-Română, o comună de 7000 suflete, dintre care vre-o 6000 Români. E una din cele mai bogate comune românești, încât cei doi notari iau salariu de 4000 fl. pe an, învățătorii iau patru câte 800 fl. unul 600 fl., ear' o învățătoare 300 fl. pe an. Comuna bisericească are avere de 160.000 fl. — Din nenorocire însă administrațiunea, atît cea comunală, cît și cea bisericească, lasă foarte multe de dorit, și, precum ne spune corespondentul nostru, la primărie nu numai se comit fel de fel de abuzuri, mai ales în ceea-ce privește biletele pentru pășunat, dar' s'ar fi constatat și o lipsă de vre-o 3000 fl., ear' în socotilele bisericești dl secretar consistorial Ignație Papp a constatat o lipsă de 3469 fl. 34 cr.

Sperăm, că amănuntele aceste se vor dovedi ca nefind exacte.

Inundațiuni. În Ungaria-de-Sud apa crește mereu și cu ea și primejdia de inundațiune. Apa riului Bega a ajuns un nivel ce nu l'a avut nici chiar la 1881. Prin aceasta a ajuns culmea primejdiei ce amenință orașul Timișoara. Amenințate sînt și comunele Deta și Rudna prin apa Timișului, căci aceasta arată o creștere de 330 centimetri. 400 soldați au fost comandați la Deta.

Pentru restaurarea dâmburilor de lângă Bega au fost comandați 50 lucrători. Locuitorii comunelor Moșnița și Medveș încă au primit ordin de a lucra la dâmburile Timișului, au refuzat însă de a lua parte. Vice-comitele a ordonat solgăbiraile, ca să aducă lucrători din comunele amintite, dacă nu se poate altfel prin putere brahială. Starea e desperată. Dâmburile înmuiațe fac iluzorie toate măsurile de apărare ale oamenilor. Din comitatul Maramureș sosesc sciri despre mari pagube cauzate prin exundarea râului Iza. — Din comitatul Aradului încă se raportează, că atât teritoriul, cât și hotarele comunelor: Tauț, Camna, Luguzău, Șilindia, Târnova și Curtacher stau cu totul sub apă, în urma creșterii văilor din pregiur, care și drumurile le-au stricat în multe locuri; comuna Pilulmare încă e amenințată prin exundarea Crișului-alb, care a cauzat acolo pagube foarte mari.

Pentru inundații și incendiații. În Ploesci s'au subscris până acum pentru incendiații 2300 lei, dintre cari 2000 au fost dați de dl Gr. Cantacuzino. Trupa teatrală din Ploesci a d-lui Bobescu a dat acolo o reprezentare în folosul incendiaților din Ciugudul-mureșian. Venitul a fost de 451 lei.

Ludovic Mocsary a sosit în 28 Maiu n. la Neoplanta, însoțit fiind de cunoscutul socialist Obermüller și de 100 alegători sârbi. „Pester Lloyd” dice, că inteligența sârbească nu l'a primit pe Mocsary și numai un avocat de un renume problematic îi făcând onorurile. Mocsary își exprimă părerea de rău, că nu poate să pășească între conștii sei de partid, căci atât în dietă, cât și alt undeva, el este rău înțeles, el este însă mulțumit, vedând că există cel puțin un cerc electoral în țeară, care îl înțelege.

Ultimul Bulgar din Deva. Cetim în „Pester Lloyd”: „În zilele aceste a murit Mihail Kokelin, ultimul Bulgar din Deva. Pe timpul stăpânirii turcești au părăsit mai multe familii bulgare patria lor, o parte se aședă la 1700 în Vinul-de-jos, ear' un deceniu mai târziu se aședă 63 familii bulgare la Deva. Ei aparțineau religiei romano-catolice și și aduseră cu sine pe preoții și călugării lor. Ei nu erau iubiți pentru purtarea lor făloasă, dar' ei aveau un mare și puternic protector în generalul Steinville. Ei primăra frumoase privilegii: nu plăteau contribuțiune, nu prestau serviciu militar, aparțineau jurisdicțiunii guvernului, aveau regalii și propria lor autonomie. Colonia lor nu se ținea de Deva, ei au primit pentru 50 fl. valută maghiară, atâta pământ cât le trebuia. Ei deveniră bogați și zidiră o mănăstire în onoarea sfântului Francisc; în decursul timpului au murit însă toți descendenții de sexul bărbătesc și Mihail Kokelin era ultimul descendent, care a moștenit averea și particularitățile bunicilor sei. Kokelin zidi o capelă și dăruî în memoria părinților sei o tablă de marmură pe mormântul lor. El trăia fericit în cercul familiei sale, nu se afla însă nici când ca acasă, bunicii lui erau Maghiari după sentimente, el visa însă mereu de vechia sa patrie și de o mare Bulgarie“.

Convenția comercială cu România. Cetim în „Telegraphul” din București: „Mercuria viitoare comisiunea delegaților români însărcinați cu urmarea negocierilor cu Austro-Ungaria pentru încheierea unei convențiuni de comerț, părăsesce capitala mergând la Viena. Guvernul a remis delegaților programul concesiunilor, cari pot fi făcute, fără a dauna interesele economice ale țării și cu condiția de a primi în schimb concesiunile cerute de exportul nostru“.

Baritonistul N. Popovici din Caransebeș. Cetim în „Epoca”: „Un tânăr român, dl N. Popovici din Caransebeș, care posedă una din cele mai frumoase voci de bariton, se află de câteva zile în București, unde a venit ca să ofere serviciile sale teatrului național. Dl Popovici este un vechi elev al conservatorului din Viena, și după-ce s'a produs cu succes pe scena del Carl Theater din acel oraș, s'a ocupat mai mult timp cu organizațiunea de coruri de muzică religioasă în diferite centruri române din Austro-Ungaria. Directorul general al teatrelor, dl Stăncescu, care a avut ocasiunea să-l asculte deunăzi într-o serată la dl Iacob Negruzzi, a fost așa de încântat de vocea sa, încât a promis să-l angajeze pentru stagiunea viitoare. Pentru moment dl Popovici va fi numit profesor de muzică la școala normală Carol I din București“.

Pertractare de oferte în Focșani. Camera comercială și industrială din Brașov a fost încunoscîntă din parte oficială, că în urma unei publicațiuni a consiliului județan din Focșani dtdo 22 Aprilie v. nr. 969 se va ține în 30 Iunie v. o licitațiune pentru întreprinderea clădirii alor două casarme militare în orașul Focșani și a altor șese casarme în județ. Toate aceste construcții sînt apreteiate la valoarea de 600,000 franci. Cauțiunea provizoriu consistă din 5% — cea definitivă din 10% a sumei de exclamare. Ceea-ce se aduce la cunoștința cercurilor interesate.

Ministrul plenipotențiar austriac la curtea din Petersburg, contele Wolkenstein, a sosit în 28 l. c. n. la Berlin. Se dice, că dînsul a primit ordinul de a înlocui pe contele Károlyi, actualul ministru plenipotențiar la Londra, demisionând acesta în 1 Iulie.

Principele Nicolae de Muntenegru va sosi în zilele aceste împreună cu familia sa la Viena. Urmând unei invitații speciale a Maiestății

Sale Monarchului, principele va descinde la Burg-ul din Viena. Scopul principal pentru ce anume principele voește a rămâne vre-o 5—6 zile în Viena e, după „Polit. Korr.“, pentru a consulta pe corifeii medicinii asupra sănătății sale. Afirmă dela rezultatul acestei consultări, ce baie va cerceta principele în ast-an, va cerceta el Baden lângă Viena, ori vre-o altă baie.

„Revoluțiunea de palat din Constantinopol.” „Pol. Korr.“ primesce din Atena scirea următoare: După sciri sosite din Constantinopol ar fi primit mai mulți înalți funcționari de palat, între care și Osman-pașa, semnul, de a părăsi capitala Turciei și a face pelerinagiu la Mekka. Acest semn se consideră ca precursorul unei exilări a persoanelor amintite și se pune în legătură cu nescari disordini întemplate în chioscul Yildiz.

Proiect de mobilizare rusec. Cetim în „N. fr. Pr.“: Pentru examinarea proiectului de mobilizare al adjutantului Makakoff s'a ordonat, ca prima încercare pentru 2 Iunie: armarea alor 12 vasuri cuirasate, monitoare și canoniere ale escadralui practic de acum, și executarea acestei armări în decursul alor trei zile.

Arderea operei comice din Paris. Mari și groaznice sînt dimensiunile ce le-a luat catastrofa din Paris. Noaptea încă se putea omul mîngăia, că nenorocirea nu va fi consumat multe jertfe de oameni. Acum însă nu mai încapă în-doială, că nenorocirea e mare și adevărul groaznic ese la lumină din cîas în cîas. Acum deja întrec realitatea toate presimțirile, căci se dice, că vre-o 200 oameni și-au aflat mormântul în ruinele operei comice din Paris. Între jertfele catastrofei, ale căror nume s'au putut constata până acum, se află aproape numai Francezi și în deosebi funcționari de ai teatrului. Numai după-ce va fi înălțată toată cenușa aflătoare în ruinele teatrului se va pute constata numărul adevărat al victimelor.

Foc mare în New-York. In după ameața zilei de 28 Maiu n. a izbucnit un foc în grajdurile societății de tramvay din New-York. Grajdurile au ars cu deservire. Toate vagoanele au ars, precum și 600 de cai. Au perit și mulți oameni. Paguba se urcă la 1 milion de dolari.

Balanța comercială a României în 1885.

IV.

Statele cari vin în al doilea rînd, după Germania și Austro-Ungaria, mai avantagiate în daraverile noastre comerciale, sînt Elveția, Franția, Grecia, Statele-Americiei și Portugalia.

Fiecare din aceste țeri ne aduc mai multă marfă decât primese dela noi.

Astfel importațiunea elvețiană întrece cu 4,015.478 lei exportațiunea noastră.

Articolele, pentru care dăm mai mulți bani Svițerei, sînt: țesături de bumbac extrafine (689.392), ciasornice de aur (461.250), țesături de bumbac semifine (431.116), vestiminte (414.429), postavuri (313.220), țesături de bumbac fine (289.626), stoffe de mătăsă amestecată (153.841) și țesături de lână nedenumite (115.775). Celelalte articole ca brânzăturile, ciasornice de argint, ciocoladă și altele se cifrează cu mai puțin.

Dela noi Svițera cumpără mai cu seamă spirituoase destilate (95.364); ear' grău a luat numai de 7.276 lei. Alte articole sînt ridicole în valoare; ele se cifrează cu câteva sute lei. Cu Franția comerțul e mai mare, dar' profitul ei cum îl indică balanța e mai mic. Ea trage dela noi 2,655.565 lei mai mult.

Articolele cele mai însemnate franceze sînt: țesăturile de lână nedenumite (1,541.600), lucrări de lemn extrafine, plumbagini, hârtie de lux, zahar rafinat, vestiminte, preparațiuni farmaceutice, ciment, mătăsuri și altele cari se urcă la cifra de 14,273.155 lei.

Dela noi am dus, în 1885, în Franția, mai mult grău, semănțe uleioase, porumb, legume făinoase uscate și lănuiri nespălate. Vinuri n'am exportat decât de 3.503 lei.

Și Grecia ni-a dat marfă cu 1,394.067 mai mult decât ni-a cumpărat.

În Grecia am adus multe piei tăbăcite (1,334.214), unt-de-lemn, portocale și lămâi, roșcove și smochine, măsline și tutunuri; ear' noi am exportat în Grecia mai cu seamă: lemne de construcție, porumb, legume făinoase uscate, piei brute, boi și bivoli (110.000) și brânzături.

Din America am primit mai ales cărbuni și i-am dat orđ.

Daraverile cu Portugalia, de unde am cumpărat pentru 40.445, dar' unde n'am vîndut nimic, nu sînt specificate în publicațiunea ministrului de finance.

V.

Cu Englitera facem negoțul cel mai avantagios.

În anul, de care vorbim, i-am dat marfă pentru 85,046.660 și am primit dela dînsa marfă pentru 51,816.536, ear' restul de 33,230.124 în bani buni de aur.

Mărfurile aduse pentru sume mai mari din Englitera sînt următoarele:

Fire de bumbac simple	8,300.055
Țesături de bumbac semifine	4,204.320
Țesături de bumbac fine	4,012.038
Cărbuni de pămînt	3,418.720
Țesături de lână nedenumite	3,166.525
Postavuri	2,717.980
Țesături de jută ordinare	2,637.154
Țesături de bumbac ordinare	2,386.641
Cartușe	1,759.864

Obiecte de aramă, alamă, bronz	1,725.660
Uleiuri vegetale prin industrie	1,542.364
Tinichea și fier în table spoit	1,284.045
Orez	1,102.616

Restul este cuprins în 27 de articole cifrate cu peste 100.000 lei fiecare, și în 59 articole cifrate cu sume mai mici.

Dela noi, Englitera a cumpărat în valori mai mari:

Porumb pentru	35,008.671
Grău	18,943.193
Orđ	14,500.072
Semănțe uleioase	5,752.750
Săcară	5,022.662
Legume făinoase uscate	2,926.289
Ovės	2,033.666

Restul este cuprins în 30 de articole, dintre cari cel mai de valoare este meul pentru 706.510 lei.

VI.

După Englitera, comerțul cel mai avantagios îl facem cu Italia. Cifrele din 1885 ne spun, că am cumpărat dela Italia pentru 2.606,620 lei și i-am vîndut mărfuri pentru 12,908.679 lei; deci avem un plus la exportațiune de 10,902.059 lei.

Articolele cifrate mai mult, pe care le-am importat din Italia, sînt următoarele:

Orez pentru	662.742 lei
Piei tăbăcite ordinare	455.217 „
Unt-de-lemn	187.044 „
Piei tăbăcite fine	137.370 „
Mătăsuri	107.350 „

Vin în urmă: cafea, mărgel, mătăsuri simple, farmecie, marmură și alabastru etc.

Marfa, care o exportăm mai mult, este grăul pentru suma de 10,028.664 lei. In al doilea rînd, pentru sume de mii lei vine porumbul, legume făinoase uscate, boi și bivoli — (589.200), spirituoase destilate și ovės. Pentru sume mai mici am exportat vaci și bivolițe, vinuri ordinare, lemne de construcție și orđ.

Varietăți.

(Curgere de sînge din nas.) În ultima sedință a Academiei de științe din Paris, dl Verneuil a întreținut pe colegii sei asupra epistaxisului, sau cum se dice în limba vulgară, curgere de sînge din nas. El a observat trei cazuri, în cari la nise oameni de 40—50 ani, viguroși și de o sănătate bună aparentă, această emoragie se produsese fără nici o cauză determinată.

Surgerea de sînge era foarte puțin considerabilă revenind într'un mod intermitent cu o tenacitate vrednică de însemnat. Toate mijloacele ordinare nu reușiseră: chiar și astuparea nărilor.

În a noua, a unsprezecea și a șeptesprezecea zi, lucrurile erau ca și în prima zi. Atunci dl Verneuil examinând ficatul acelor bolnavi, constată, că în două cazuri el se micșorase în volum; în al treilea, din contră, se hipertrofiase. El aplică numai decât o mare viscătoare pe regiunea hepatică și, în cele trei cazuri, epistaxia se opri imediat. Dl Verneuil nu crede într'o simplă coincidență; el crede, că scurgerea de sînge din nas era în raport cu o afecțiune latentă a ficatului și că viscătoarea a lucrat asupra cauzei epistaxisului printr'un mecanism, a cărui interpretare, o recunoaște, rămâne foarte obscură. Cercetând autorii au găsit, că Galien, acum cîțiva secol, propusese deja un tratament analog. Când sîngele curge prin nara dreaptă, dice medicul din Pergame, trebuie să se aplice ventuse pe ficat, când însă scurgerea se face prin nara stîngă, ele trebuie aplicate pe splină; când sîngele curge deodată prin ambele nări ventusele trebuiesc aplicate în același timp și pe ficat și pe splină.

(Organizația Cazacilor.) O scriere importantă a lui Pobedonocew și I. K. Babst dice asupra însemnătății Cazacilor:

„Din copilăria sa Cazacul se deprinde cu zelul de serviciu și cu datoriile militare, căci autoritățile militare sînt ținute să păstreze și să exercite, în stanițele lor, vechile jocuri răboinice căzăcesci, precum și călăritul, notatul, tragerea cu pușca, alergarea, lupta, etc. În zile de sărbători hatmanul cu judecătorii sei e obligat să adune la un loc anumit pe tinerii Cazaci și chiar pe băieții și în loc de alte petreceri să-i deprindă cu aceste jocuri.

Îndată-ce băieții au crescut mari, se trec în catastrul staniței ca viitorii Cazaci, dar' nu servesc până la etatea de 17 ani. De atunci începe pentru ei serviciul intern de staniță sau *sidenki*. Acestui serviciu sînt supuși toți băieții unor părinți cazaci, fie aceștia scriitori, veterinari și chiar preoți. Cu vîrsta de 19 ani încețază *sidenki*; tinerii devin Cazaci și depun jurămîntul. Anul al 20-lea li se lasă ca să se prepare pentru serviciul militar; cu anul al 21-lea Cazacul e înrolat deplin în serviciu. Copiii nobililor se primesc și cu 15 ani direct în regimente ca simpli Cazaci, dar' timpul de serviciu li se numără numai dela al 19-lea an. Prin acest sistem statul obține o armată, care sub multe raporturi n'ar pute fi înlocuită prin regimente regulate, și apoi Cazacii se întrețin din mijloacele lor proprii.

Întrarea regimentului de Cazaci în adevăratul serviciu militar e un ce particular. Un regiment de Cazaci se formează foarte repede când e vorba de mobilizare, ceea-ce nu prea e cu puțință în regimintele regulate. După-ce administrația cercuală a primit ordinul de a forma un număr oare-care de regimente pentru servicii în afara de raionul Cazacilor, ordinul se comunică îndată Cazacilor, indicându-se locul unde au să se adune.

În acest loc vin Cazacii, oficerii și generalul cercual, care cercetează după registre, dacă au venit toți Cazacii chemați. Apoi se dă regimentului comandantul în urma unei alegeri prin sorți, făcută în prezența hatmanului și a altor autorități.

Oștirea Cazacilor se împarte în sotnii (sotimi); fiecare sotnie are un uria dnic, un oficer, pe care-l desemnează comandantul. Se dă regimentului steagul, registrele casei și bani de întreținere până la granița teritoriului Donului. Pentru această formație se cer numai trei zile și regimentul pleacă la drum.

(O damă tină) sărăcăcios îmbrăcată, veni nu de mult în spitalul din Londra pentru cei bolnavi de piept și ceru să fie primită. Dama suferia puțin de plămîni, rămase cinci săptămîni, fără să fi primit vre-o vizită, fără să fi pretins vre-o ameliorare a bucatelor de spital. Într'o zi dama trimise o telegramă; după un cîas veni un echipagiu strălucit cu doi cai minunați, ca să iee pe acea damă. După plecarea ei medicii aflară, că pacienta lor a fost tină lady Sidney, una din damele cele mai avute ale Londrei, care dorise a se convinge în persoană, cum sînt îngrijii bolnavii cei săraci. Regina a pofit la sine pe lady Sidney, spre a afla din gura ei despre cele ce vîduse.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Subscrisul comitet aduce prin aceasta cea mai profundă mulțumită:

1. Institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu, pentru ajutorul de 200 fl. votat prin adunarea generală ținută la 29 Martie a. c. pe seama școalei elementare de fete a reuiniunii;

2. Onorabilului dn Dr. Vasiliu Lucaciu, preot gr-cat. în Șisesci pentru suma de 5 fl. donată reuiniunii.

Sibiu, 28 Maiu 1887.

Comitetul reuiniunii femeilor române din Sibiu.

Mulțumită publică.

La mica tombolă, ce s'a arangiat în 24 Aprilie a. c. în favorul „Reuiniunii femeilor române din Abrud și giur”, au încurs 54 obiecte, preste cari s'au făcut 500 losuri, cari s'au vîndut cu 100 fl. Cu ocasiunea sortirii — fiind și petrecere cu dans — au mai încurs ca taxe de intrare 30 fl. 50 cr.

Din suma de 130 fl. 50 cr. detrăgându-se speșele în suma de 29 fl. 20 cr., a rezultat un venit curat în suma de 101 fl. 30 cr. Avînd în vedere acest rezultat frumos dela tombola arangiată într'un timp atât de scurt, subscrișii venim a împlini plăcuta datorință, exprimînd cea mai călduroasă mulțumire și recunoștință tuturor onorabilelor doamne și domnișoare din Abrud, Bucium, Cămpeni și Roșia, cari au binevoit a conferi și conlucra, precum și domnilor, cari au contribuit la acea tombolă.

În numele comitetului:

Abrud, 20 Maiu n. 1887.

Ana Gall,
președintă.

Alexandru Ciura,
secretar.

Mulțumită publică.

Subscrisul vine a exprima cea mai sinceră mulțumită poporenilor mei din G.-Varșand, com. Aradului, și anume: Judelui procesual comunal Moise Balagiu, care a acoperit cu tinichea, a pus icoana D-lui Is. Christos și a colorat crucea cea mare din mormintele din G.-Varșand cu speșele proprii de 16 fl. v. a. Asemenea frații Alexandru Pop și Isailă Pop au cumpărat un prapore în preț de 12 fl. v. a. sf. biserici, precum și vîd. Floare Ciurdașiu a cumpărat un prapore în preț de 15 fl. v. a. și Ioan Misarosiu încă un prapore cu 10 fl. v. a. tot pe seama sf. biserici din loc. — Pentru care fapte marimoase primească respectivii cea mai profundă mulțumită; prea bunul D-zeu le respătească înșutit și înmii speșele făcute, le lungească firul vieții întru mulți ani, ca să mai poată și de aci înainte ajutama și împodobi sf. biserică.

G.-Varșand, 15 Maiu 1887.

George Ciobriș,
paroch.

O întrebare sinceră.

În nrul 97 al „Tribunei” se face „rectificare” relativ la aceea, că „Părintele paroch Maior n'a produs neînțelegeri în Cămpeni.” Nu vom a combate acest neadevăr, de vreme-ce înțelegem prietinia dlui „controlor, curator, comerciant, proprietar” T. G. cu dl Káján. Întrebăm însă pe dl capelan-docent Nicolau Muntean: unde a fost pe vremea, când dl Maior era capelan-docent în Cămpeni? Dacă d-sa n'o fi fost atunci în Cămpeni — necunoscînd cursul lucrurilor — pe ce basă își aroagă competența la subscierea unui astfel de atestat?

Un Cămpenar și un Roșian iubitori de adevăr.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Concursuri:

— Un post de vice-notar la tribunalul reg. din Chezdi-Oșorheiu. — A se adresa până în 7 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

Târgul de rîmători în Steinbruch. În 27 Maiu n.
s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. pănă 49.— cr.
unguresci grei, tineri 50.— cr. pănă 50.¹/₂ cr., de mijloc
50.— cr. pănă 51.— cr., uşori 50.¹/₂ cr. pănă 51.— cr.,
marfă ţerănească, grea 47.— cr. pănă 49.— cr., de
mijloc 49.— cr. pănă 50.— cr., uşoară 49.— cr. pănă
50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. pănă
— cr., transito de mijloc — cr. pănă — cr.
transito uşori — cr. pănă — cr., transito sêrbesci
grei 49.— cr. pănă 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr.

Venqđetorii	Cumpqrđtorii	felul	hectol.	greut. librel	prețul lei în aur
Fulga	Feitler	Porumb	7800	59 ¹ / ₂	6.65
Eyloghiu	Chrisoveloni	"	4900	60 ¹ / ₂	6.40
Politi	"	"	3300	59 ¹ / ₂	6.52 ¹ / ₂
Curvisiano	"	"	4200	60 ¹ / ₂	6.25
Perlea	Negroponte	"	3050	61 ¹ / ₂	6.85
Sassu	Feitler	"	1500	62 ¹ / ₂	6.50
"	"	"	1500	61	6.60
Matei	Verona	Por. roșu	750	63 ¹ / ₂	6.95
Suditu	Valler	"	1700	62 ¹ / ₂	6.90
Cațica	Frischman	Grâu	2700	56 ¹ / ₂	11.60
"	Cohen	"	900	55	12.25
T. Dimitriadi	"	"	1200	55 ¹ / ₂	10.95
Politi	Verona	"	4500	58 ¹ / ₂	12.80
"	Carnavali	"	3000	61 ¹ / ₂	13.80
Bach	Feitler	"	5000	59	12.80
Carandino	"	"	7700	59 ¹ / ₂	12.80
Frischman	Fanciotti	"	800	59	12.—
Sassu	G. Mendl	Orq	2000	45	4.47 ¹ / ₂
Papadopolu	Pauli	"	4350	45 ¹ / ₂	4.65

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	94.—	vend.	95.—
" Rur. conv. (6%) . . .	"	83.40	"	—.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—.—	"	—.—
Banca națională a României	"	—.—	"	—.—
Împr. oraș. București . . .	"	33.—	"	37.—
Act. de asig. Națională . . .	"	—.—	"	—.—
Credit mob. rom.	"	—.—	"	—.—
Serisuri financiare urbane (5%)	"	86 ³ / ₄	"	87 ³ / ₄
Schimb 3 luni	"	—.—	"	—.—
Societ. const.	"	128.60	"	—.—
Aur	"	17.—	"	17.10

[460] 5—5

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren de porșcano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porșcano						
Viena	11.10	7.40			București			4.40	7.30	Viena		11.10	2.—	Teiuș		11.24	3.—		Copșa mică		2.29	4.15		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal			9.12	1.14	Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45		
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș			9.36	1.45	Rudnokok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26		
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov			10.12	2.32	Arad		4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna	8.27	4.18	5.57		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46	{	4.01		7.20	{	2.17	4.30	6.—	Simeria (Piski)		1.32	5.18		Sibiiu—Copșa mică		3.43	8.50	10.25		
		4.47		7.57		2.37	4.43	6.18			2.32	6.15												
		5.28		8.24		3.19	5.07	6.38			2.52	6.35												
		5.59		8.47		3.43	5.19	6.51			3.23	7.02												
Várad-Velenceze						6.49		9.24		4.05	5.41	7.10			3.55	7.28		Șeica mare		10.20	11.45			
Fugyi-Vásárhely															4.08	7.40		Copșa mică		10.49	12.10			
Mező-Telegd		7.41	10.17	2.41		6.49		9.24							4.44	8.11								
Rév		8.10	11.36	3.24		8.35		10.37							5.30	8.46								
Brateca			12.16	3.47		9.12		11.—							6.27	9.33								
Bucia			12.54	4.07		9.56		11.34							6.47	9.53								
Ciucia		9.04	1.57	4.35		10.37		12.03							9.06	7.28	10.27	5.50						
Huiedin		9.34	3.11	5.15		10.59		12.18							9.26	7.43	10.42	6.13						
Stana			3.40	5.37	Copșa mică			11.16	12.26						9.46	7.59	10.58	6.38						
Aghiriș			4.15	5.53	Micăsasa			11.37	12.42						10.21	8.28	11.35	7.19						
Ghirbău			4.36	6.05	Blaj			12.16	1.11						10.88	8.42	11.39	7.38						
Nădășel			4.58	6.20	Crăciunel			12.33	1.23							9.17	12.31							
Cluj	{	10.34	5.26	6.38	Teiuș			1.51	2.06							2.32	5.12							
			7.08		Áiud			2.18	2.27							6.—	8.20							
			7.36		Vințul de sus			2.48	2.49							3.—	6.05							
			9.16		Uioara			2.56	2.56															
Cucerdea		1.11	10.—	Cucerdea			3.14	3.12																
Uioara		1.18	10.09	Ghiriș			4.01	3.76																
Vințul de sus		1.25	10.19	Apahida			5.28	5.01																
Áiud		1.46	10.48			5.56	5.21																	
Teiuș		2.25	11.55			6.37	6.01		8.—															
Crăciunel		2.50	12.24	Nădășel			6.58	6.19	8.36															
Blaj		3.03	12.52	Ghirbău			7.14		9.02															
Micăsasa		3.35		1.34	Aghiriș			7.29	9.32															
Copșa mică		4.01	2.19	2.46	Stana			7.56	10.11															
Mediaș		4.20		3.31	Huiedin			8.18	7.12															
Elisabetopol		4.55		3.59	Ciucia			8.58	7.41															
Sighișoara		5.42		3.59	Bucia			9.15																
Hașfalău		6.01		4.32	Brateca			9.34	1.19															
Homorod		7.27		6.53	Rév			9.53	8.20															
Ágostonfalva		8.08		7.21	Mező-Telegd			10.25	8.46															
Apatia		8.36		8.23	Fugyi Vásárhely			10.47																
Feldioara		9.06		9.02	Várad-Velenceze			10.57																
Brașov	{	5.37	6.20	6.47	{	11.64		9.11	{	9.08	9.02	Arad		Arad		9.27	8.17		Simeria (Piski)—Uniedoară		2.18	3.08		
						11.19		9.16															10.55	4.47
						1.15		10.37															1.23	7.30
						2.53		12.20															3.24	5.25
Timiș		2.53				3.29		2.15	7.45	10.—														
Predeal		3.28				6.33		2.50	8.—	6.05														
București		9.35	11.50		Budapesta																			
					Viena																			

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.